

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 9Csp/159/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318202796
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Vaňová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6318202796.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v konaní pred sudkyňou Mgr. Miroslavou Vaňovou, v právnej veci žalobcu: Y. B. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. I. XX, XXX XX M., zastúpený Mgr. Romanom Chudým, advokátom, so sídlom Okružná 7671/1A, 921 01 Piešťany, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, reg. č. 542 097 90, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47258713, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., IČO: 36862711, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o zaplatenie 531,07 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 531,07 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 28.11.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 531,07 Eur, ako aj nahradiť trovy konania. Svoju žalobu zdôvodnil tým, že žalobca ako dlžník uzatvoril so žalovaným ako veriteľom dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zmluva“), číslo úveru XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 8.000,- Eur, tak ako je uvedené v časti 1 úverovej zmluvy a žalobca sa zaviazal tento úver uhradiť v 72-och mesačných splátkach po 184,68 Eur. Nárok s časti 1 úverovej zmluvy však nie je predmetom tejto žaloby. Predmetom tejto žaloby je nárok vyplývajúci z časti 2 - úverovej zmluvy, ktorý hovorí, že „zmluvné strany uzatvárajú tiež zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „ZoRSÚ“) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „RZ“) súčasne (na jednom formulárovom tlačíve) s uvedenou úverovou zmluvou. Z danej úverovej zmluvy je zrejmé, že žalovaný v právnom vzťahu založenom predmetnou zmluvou vystupuje voči žalobcovi ako právnická osoba, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje úvery. Na druhej strane tohto zmluvného vzťahu je žalobca ako fyzická osoba, ktorá čerpala finančné prostriedky na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na základe uvedeného je zrejmé, že predmetný právny vzťah založený medzi stranami je vzťah nepochybne spotrebiteľský a ako na taký naň treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách ako aj ustanovenia osobitného predpisu - zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Kartu žalobca použil tri krát na bezhotovostný prevod finančných prostriedkov na svoj bežný osobný účet, t.j. prvý krát 17.02.2016, kde si bezhotovostným prevodom previedol na svoj osobný účet sumu 600,- Eur, 17.03.2016 si previedol sumu 200,- Eur a 19.04.2016 si previedol sumu 100,- Eur. Následne dlžnú sumu začal splácať prideleným splátkovým mesačným programom pod VS: XXXXXXXXXXXX a zostatok jednorazovo doplatil 08.08.2018. Na základe všetkých mesačných

výpisov z kreditnej karty žalovaný poskytol žalobcovi celkom úver vo výške 900,- Eur, za ktorý žalobca v prospech účtu žalovaného zaplatil celkom sumu 1.431,07 Eur. Podľa jeho názoru a súčasne názoru Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách Ministerstva spravodlivosti SR sa jedná o typickú formulárovú zmluvu s jej charakteristickými znakmi. Žalobca ako dlžník nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej znenie navrhnuté veriteľom. Týmto spôsobom teda žalovaný ako veriteľ vnútil aj úplne iný právny úkon, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti, pričom ako dlžník nemal na výber a musel podpísať celú predloženú predtlač listiny. Pri posudzovaní revolvingovej zmluvy poukázal na vznik právneho vzťahu - spôsob uzavretia revolvingovej zmluvy. Postup, aký zvolil žalovaný pri uzavretí zmluvy vyvoláva podozrenie o účelovosti jej správania, ktorej výsledkom bolo vnútenie produktu, o ktorý žalobca pri uzavretí úverovej zmluvy nemal záujem. Žalovaný nekalo kalkuloval, že žalobca ako spotrebiteľ neodolá a takto ponúknuté finančné prostriedky bez bližšieho skúmania podmienok využije. Takéto konanie, pri ktorom absentuje potrebná odborná starostlivosť, ktorú pri takomto zložitom úkone možno rozumne očakávať, žalobca považuje v zmysle § 7 ods. 1, ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. v spojitosti s čl. 2 písm. h) smernice rady č. 2005/29 za nekalú obchodnú praktiku, ktorej neprináleží žiadna právna ochrana a z tohto dôvodu sa zmluva považuje za absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalovanému nič nebránilo v tom, aby zmluvu o revolvingovom úvere uzavrel ako samostatnú zmluvu. Potom by v osobitnom - samostatnom dojednaní revolvingovej zmluvy bolo nespochybniteľné, že úmyslom spotrebiteľa po predchádzajúcom zvážení podmienok bolo uzavretie zmluvy tohto druhu so všetkými z toho vyplývajúcimi záväzkami. Samotný fakt, že žalovaný postavil vznik právneho vzťahu iba na časti zmluvy, kde sa konštatuje, že „zmluvné strany uzatvárajú tiež zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „ZoRSÚ“) podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „RZ“) je neakceptovateľný. Žalobca napáda formu zmluvy o revolvingovom úvere - kreditnej karte, teda jej neplatnosť, nakoľko je zahrnutá do zmluvy o splátkovom úvere, teda dve zmluvy v jednej. Zmluva o splátkovom úvere tak predstavuje de facto i de jure dva právne úkony - jednak samotnú zmluvu o splátkovom úvere a jednak zmluvu o revolvingovom úvere - kreditnej karte. Takýto postup nesporne sleduje záujmy veriteľa, ktorý kalkuluje s tým, že dlžník - spotrebiteľ ponúkaný úver využije. Žalobca mal za to, že v zmluve tiež absentuje „doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere“ podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. a s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) a d) sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve ďalej absentuje výška poplatku za správu revolvingového úveru, pričom je tam len uvedený odkaz na Sadzobník poplatkov. V zmluve nie je presne špecifikovaná suma, ktorú musí dlžník zaplatiť za poistenie. Je tam síce uvedená suma v percentách, že poplatok za poistenie je 6,99 %, ale z danej formulácie nie je jasné k akému údaju sa dané percentuálne vyjadrenie vzťahuje. Či je poplatok za poistenie 6,99 % z požičanej sumy, či je to 6,99 % z mesačnej splátky, alebo 6,99 % z celkovej sumy, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalobca mal za to, že odkaz na percentuálne vyjadrenie poistného je mätúci, nakoľko spotrebiteľ v danej chvíli nevie akú sumu za poistenie celkovo zaplatí. Výpočet RPMN uvedený v zmluve nezohľadňuje sumu určenú na úhradu poistného. Z toho vyplýva, že výška RPMN je v skutočnosti iná, ako v zmluve deklarovaných 46,36 %. Žalobca pritom poistenie nežiadal, toto mu bolo poskytnuté bez toho, aby mal oň záujem, podľa názoru žalobou s cieľom žalovaného maximalizovať svoj zisk. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že takto koncipovaná zmluva o úvere predstavuje de facto dva samostatné právne úkony - zmluvu o úvere a zmluvu o poistení, pričom zmluvnou stranou bol len žalobca ako dlžník a žalovaný ako veriteľ, nie poisťovňa, ktorá takéto poistenie dodáva. Žalobca v čase záujmu o úver už nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a nemohol odmietnuť poistenie, nakoľko toto bolo vyznačené v zmluve pripravenej veriteľom. Neexistuje pritom objektívna prekážka, pre ktorú by poistná zmluva nemohla byť samostatným dokumentom alebo minimálne pre ktorú by suma platieb za poistné nemala byť zahrnutá do výpočtu celkovej čiastky, nákladov dlžníka a RPMN, s výnimkou dôvodov na strane veriteľa, ktorý sa takýmto spôsobom snaží klamať dlžníka v otázke ceny za úver. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že je to bezpochyby veriteľ, kto má na uzavretí poistenia ekonomický záujem, nakoľko tým jednak zlepšuje svoje postavenie a možnosti inkasa úveru v prípade, ak by prišlo k poistnej udalosti a strate spôsobilosti dlžníka úver platiť a jednak bezpochyby poistenie zjednáva za províziu od poisťovne. V otázke povinnosti veriteľa zahrnúť platbu za poistenie do RPMN žalobca odkázal na rozsudok Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. februára 2015, č.k. 15C/163/2014, ktorý sa s danou otázkou komplexne vysporiadal a okrem iného jasne konštatoval, že poistné musí byť zahrnuté do výpočtu RPMN ako i celkovej sumy, ktorú musí dlžník zaplatiť bez ohľadu na dobrovoľný charakter poistenia. Vzhľadom na uvedené žalobca mal zato, že žalovaný tým, že poskytol žalobcovi finančné prostriedky (prevodom na jeho bankový účet), vznikol žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 ods. 1. 2 Občianskeho zákonníka a to na základe plnenia poskytnutého na základe neplatného právneho úkonu. S ohľadom

na uvedené nevznikla žalobcovi povinnosť a žalovanému právo na zaplatenie inej sumy, ako je suma reálne poskytnutého úveru, teda v danom prípade suma 900,- Eur. Suma nad túto istinu úveru, t.j. suma 531,07 Eur predstavuje plnenie bez právneho dôvodu, teda bezdôvodné obohatenie, ktoré je žalovaný povinný vydať a ktorého zaplatenie si žalobca touto žalobou uplatňuje.

2. Ako dôkazy žalobca v žalobe označil a doložil zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa 11.02.2015, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, základnú informáciu o poistení schopnosti splácať Pôžičku Cetelem, výpis z osobného účtu žalobcu vedený v Tatra banka, a.s.

3. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 07.01.2019 uviedol, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa XX.XX.XXXX zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo poskytnutie klasického úveru žalobcovi vo výške 8.000,- Eur. Súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere bola zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Žalobcovi bola vydaná kreditná karta s úverovým rámcom 5.000,- Eur (ďalej len „úver“). Tento revolvingový úver je predmetom žaloby žalobcu. Žalovaný nesúhlasil s tvrdeniami žalobcu, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v dôsledku čoho je potrebné považovať revolvingovú zmluvu za absolútne neplatný právny úkon a že žalobcovi nevznikla povinnosť zaplatiť žalovanému inú sumu, ako je suma reálne poskytnutého úveru, v danom prípade suma 900,- Eur, pričom suma na túto istinu, t.j. suma 531,07 Eur predstavuje podľa názoru žalobcu plnenie bez právneho dôvodu, ktorý je žalovaný povinný vydať. Žalovaný poukázal na to, že žalobca sa mohol pred uzavretím revolvingovej zmluvy dostatočne oboznámiť s textom revolvingovej zmluvy. Žalobcov argument o nedostatku skutočnej vôle žalovaný považuje za účelový a nie je preukázateľný. Žalovaný poukázal na to, že samotný žalobca uviedol, že z kreditnej karty čerpal finančné prostriedky postupne prostredníctvom jednotlivých výberov celkovo vo výške 900,- Eur. Žalovaný mal za to, že v prípade, ak žalobca skutočne nemal záujem o uzatvorenie revolvingovej zmluvy, nemal dôvod čerpať z kreditnej karty finančné prostriedky. Žalovanému nie je zrejmé, prečo žalobca čerpal prostriedky z poskytnutého revolvingového úveru (karty) napriek tomu, že tvrdil, že mu bola vnútená. Konanie žalobcu, ktorý následne tento revolvingový úver čerpal (viď žalobcom predložené výbery z kreditnej karty, preukazujúce aktívne používanie karty žalobcom) podľa názoru žalovaného nesvedčia o „vnútení“ úveru žalobcovi. Žalovaný mal za to, že tvrdenia žalobcu o údajnej neplatnosti s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka sú len účelové tvrdenia. Z konania žalobcu je nepochybné, že daný právny úkon bol urobený slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Tvrdenia žalobcu, že uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v časti týkajúcej sa poskytnutia revolvingového úveru bolo žalobcovi vnútené vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nie je pravdou. Žalobca pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere prejavil záujem o revolvingový úver. Následne bola žalobcovi doručená aj kreditná karta (úverová karta). V prípade ak by žalobca neaktivoval kreditnú kartu, nečerpal by z kreditnej karty peňažné prostriedky a to postupne, nebol by povinný uhrádzať úroky, poplatky ako ani úroky z omeškania pri neplnení svojich zmluvných povinností. Využívanie revolvingového úveru nebolo podmienkou pre poskytnutie klasického úveru. Žalobca nebol povinný využívať vydanú kreditnú kartu. Ak žalobca nemal záujem o využívanie kreditnej karty, nemal ju aktivovať a následne pravidelne používať a čerpať peňažné prostriedky. Aktivovanie a využívanie kreditnej karty (prostredníctvom ktorej došlo k postupnému čerpaniu peňažných prostriedkov revolvingového úveru), čo nebolo povinnosťou žalobcu žalovaný považuje za prejav vôle takým konaním a spôsobom, ktorý nevzbudzuje pochybnosti o tom, že žalobca mal vedomosť o uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z konania žalobcu možno vyvodit' jasný prejav vôle, že žalobca mal záujem o čerpanie revolvingového úveru. Žalobca využíval revolvingový úver na základe jeho slobodného uváženia. Nie je možné tvrdiť, že žalobca nemal vedomosť o výške úrokovej sadzby a ostatných náležitostiach, keďže tieto sú obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Taktiež žalobca mal vedomosť o vyššie uvedených skutočnostiach z pravidelných výpisov z účtu. Ak žalobca nemal záujem o revolvingový úver, vôbec ho nemusel využívať, pričom v danom prípade ho využíval v roku 2016. Následné tvrdenie o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa javí ako účelová argumentácia, ktorej cieľom je neuhrádzať úroky, na ktoré má žalovaný zmluvný nárok. V prípade, ak žalobca tvrdí, že úroky a poplatky sú bezdôvodným obohatením, nie je zrejmé, z akého dôvodu úroky a poplatky uhrádzal. Na finančnom trhu je v praxi bežné, že za poskytnutie revolvingového úveru

veriteľ požaduje dohodnuté úroky, tak ako tomu bolo aj v uvedenom prípade. V predmetnom prípade podľa názoru žalovaného nemožno tvrdiť, že revolvingový úver bol nanútený žalobcovi, nakoľko žalobca aktivoval revolvingový úver a následne ho využíval, a to na základe jeho slobodného rozhodnutia. Žalovaný mal za to, že žalobca jednoznačne prejavil svoju slobodnú vôľu podpisom revolvingovej zmluvy. Ďalej žalovaný uviedol, že vo všeobecnosti platí, že zmluva sa posudzuje podľa jej obsahu, nie názvu. Skutočnosť, že dve úverové zmluvy boli uzatvorené na základe jedného právneho úkonu nespôsobuje neplatnosť tejto zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch predpisuje iba písomnú formu úverových zmlúv, neukladá však podmienku, aby každá úverová zmluva musela byť urobená ako samostatný právny úkon na samostatnom dokumente. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Revolvingová zmluva obsahujú, okrem iného, v časti 1 Základné podmienky ZoSÚ a v časti 2 Základné podmienky ZoSRÚ. Tieto dve časti zmluvy sa nachádzajú priamo za sebou, a teda žalobca mal možnosť oboznámiť sa s nimi v rovnakej miere. Žalovanému preto nie je zrejmé, prečo si žalobca zvolil napadnúť práve platnosť tej časti zmluvy, ktorá obsahuje ustanovenia o poskytnutí úverovej karty. Žalovaný mal za to, že zo strany žalobcu ide o špekulatívne správanie, kedy po čerpaní revolvingového úveru zistil, že tento už nepotrebuje a rozhodol sa napadnúť platnosť tejto zmluvy. Ďalej žalovaný uviedol, že poisťné sa do ročnej percentuálnej miery (resp. do celkových nákladov spotrebiteľa na poskytnutý úver) započíta iba v prípade, ak je podmienkou k poskytnutiu spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobca si poisťenie zvolil. V takomto prípade sa však poisťné do ročnej percentuálnej miery nákladov nezapočítava. Ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená správne. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Revolvingová zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu predmetných zmlúv. Z tohto dôvodu žalovaný nesúhlasil s argumentáciou žalobcu. Žalovaný pri výpočte RPMN postupoval v zmysle zákona a na základe údajov platných v čase uzatvorenia Revolvingovej zmluvy tak, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. V Revolvingovej zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a to vo výške 46,36 %. Revolvingová zmluva obsahuje všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Zákon nepožadoval uvádzať v zmluve konkrétny matematický výpočet RPMN a nepožadoval ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať. Žalovaný poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, v zmysle ktorého zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 odsek 2 smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Žalovaný mal za to, že Revolvingová zmluva obsahovala všetky zákonné náležitosti, teda žalovaný neporušil zákon o spotrebiteľských úveroch, a teda žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nie je možné považovať za dôvodný. Ďalej žalovaný uviedol, že poplatok za poisťenie vo výške 6,99 % je vyjadrený percentom z mesačnej splátky, a teda tvrdenie žalobcu o tom, že v zmluve nie je špecifikovaná suma, ktorú musí žalobca zaplatiť za poisťenie a tiež tvrdenie žalobcu o nejasnosti, k akému údaju sa dané percentuálne vyjadrenie vzťahuje neobstojí. Poukázal pritom na časť 3. bod 1.2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný tiež uviedol, že v prípade čerpania revolvingového úveru nie je možné, aby veriteľ určil splátky úveru, keďže mu nie je známa pri uzatváraní revolvingovej zmluvy výška finančných prostriedkov, ktoré dlžník z úveru vyčerpá. Z tohto dôvodu je v revolvingovej zmluve uvedený iba príklad výpočtu splátok. S poukazom na uvedené žalovaný nemohol uviesť ani presnú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Pri revolvingovej zmluve má klient k dispozícii kreditnú kartu. Ak klient kreditnú kartu použije, vzniká mu povinnosť uhradiť mesačnú splátku vo výške min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur. Vzhľadom k ustanoveniu § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch žalobcom vytýkané nedostatky revolvingovej zmluvy sú neadekvátne, nakoľko revolvingová zmluva obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. Žalobca vo svojej replike doručenej súdu dňa 30.01.2019, k vyjadreniu žalovaného uviedol, že považuje za nesporné, že medzi stranami prišlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy zo dňa XX.X.XXXX, pričom táto úverová zmluva predstavovala de jure i de facto dva právne úkony. Jedným bol samotný splátkový úver, nároky z ktorého ale nie sú predmetom tohto konania. Druhým právnym úkonom bola zmluva, resp. časť zmluvy, ktorou sa žalobcovi ako dlžníkovi poskytovala kreditná karta, ako osobitný typ revolvingového úveru. Rovnako je nesporné, že žalobca z tejto karty vyčerpал sumu 900,- Eur, ktorá tak predstavuje reálnu sumu úveru, ktorá z titulu tejto karty bola žalobcovi žalovaným poskytnutá, ako aj skutočnosť, že žalobca zaplatil o sumu 531,07 Eur žalovanému viac. Tieto tvrdenia žalovaný vo svojom vyjadrení nepoprel. Nakoľko žalobca mal za to, že zmluva o úvere trpí vadami, pre ktoré ju možno klasifikovať ako neplatnú, žalobca mal povinnosť vrátiť len sumu skutočne poskytnutého úveru, teda len sumu 900,- Eur a plnenie nad túto sumu potom predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné

obohatenie na úkor žalobcu. Žalobca ako dôvod neplatnosti zmluvy o kreditnej karte okrem iného uviedol aj už spomenutú skutočnosť, že zmluva o kreditnej karte predstavovala súčasť inej úverovej zmluvy, ktorou žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi splátkový úver. Žalovaný vo svojom vyjadrení pomerne obsiahlo uviedol dôvody, pre ktoré má byť podľa jeho názoru takéto konanie veriteľa v poriadku, pričom žalovaný však ignoruje právne názory vyslovené radou všeobecných súdov všetkých stupňov. Ustálená judikatúra vo všeobecnosti prijala názor, že uzatvorenie takej spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ktorej súčasťou sú v skutočnosti zmluvy o dvoch úveroch je nekalá obchodná praktika v zmysle § 7 ods. 1 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. v spojitosti s čl. 2 písm. h) smernice rady č. 2005/29 zo strany úverových inštitúcií, ktoré klientovi (žiadateľovi o úver) takouto formou poskytnú dva úvery, hoci klient (žiadateľ) má v okamihu uzatvárania zmluvy (podania žiadosti) v úmysle získať len jeden úverový produkt. Nekalá praktika je zakázaná a spôsobuje neplatnosť takejto zmluvy. Žalovaný síce tvrdil, že o kreditnú kartu žiadal žalobca, avšak toto svoje tvrdenie žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal. Žalobcovi bola na jeho dopyt po riadnom splátkovom úvere predložená formulárová zmluva, ktorej obsah nemohol ovplyvniť a ak chcel úver získať, musel zmluvu en block akceptovať. Súčasťou takejto zmluvy bola aj osobitná zmluva /dohoda o revolvingovom úvere - kreditnej karte. Žalobca ako priemerne orientovaný spotrebiteľ nemusí byť v okamihu podpisu úverovej zmluvy schopný riadne zvážiť obsah a význam takéhoto právneho úkonu. Pokiaľ žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej poukázal na skutočnosť, že žalobca kreditnú kartu aktivoval, využil, teda sám aktívne konal a ak by o kreditnú kartu nemal záujem, potom ju použiť nemusel, teda, že zo strany žalovaného táto karta žalobcovi nebola nanútená, žalobca mal za to, že hoci i aktívne konanie spotrebiteľa (využitie, aktivácia karty) nemôže samé o sebe mať za následok konvalidáciu väd zmluvy pripravenej veriteľom a tento v žiadnom prípade nemôže počítať s tým, že ním vadne pripravená zmluva bude platná v dôsledku konania spotrebiteľa. Žalobca sa domnieval, že práve v spôsobe poskytnutia kreditnej karty popri inom úvere a taktike veriteľa, ktorý kalkuluje s tým, že spotrebiteľ časom takúto kreditnú kartu využije, spočíva „nekalosť“ takejto obchodnej praktiky. Žalobca poukázal na charakter kreditnej karty, ako revolvingového úveru, ktorý sa splátkami dlžníka čiastočne obnovuje, a teda časť splatených splátok dlžníkom (mimo úroky a poplatky) je opätovne prístupná dlžníkovi na využitie. Takýto úver je pre bežného spotrebiteľa pomerne nebezpečným a rizikovým produktom, nakoľko dlžník „točí“ peniaze, ktoré splatí a ihneď vyberie. Z pohľadu veriteľa ide nesporne o atraktívny produkt, ktorý zabezpečí dlhodobého klienta a dlhodobý profit. V spotrebiteľských vzťahoch však treba zohľadniť nevýhodnejšiu pozíciu spotrebiteľa, ktorá vyplýva jednak z jeho právne slabšieho postavenia, neskúsenosti, ako aj ľudských daností. Spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy o úvere nemusí byť schopný vyhodnotiť riziko takéhoto produktu, ktorý mu je nanútený popri riadnom splátkovom úvere. Žalobca poukázal tiež na skutočnosť, že v danom prípade žalobca ako dlžník požadoval poskytnutie splátkového úveru, ktorý je diametrálne odlišným typom úveru, ako je kreditná karta. Splátkový úver sa priebežným splácaním spláca, dlžník nemá možnosť splatené peniaze opätovne čerpať, a teda neexistuje riziko vytvorenia dlhového kolotoča či pasce. Na tejto skutočnosti možno demonštrovať žalobcom namietaný rozpor s právnou úpravou, teda že žalobca ako dlžník má záujem o poskytnutie jedného produktu, žalovaný ako veriteľ mu však poskytne produkty dva, kalkuluje s tým, že dlžník sa časom dostane do situácie, kedy bude potrebovať finančné prostriedky a využije i ďalší úver, ktorý je ale zásadne odlišný od produktu, o ktorý mal dlžník pôvodne záujem. Riziko kreditnej karty ako revolvingového úveru, ktorý môže dlžník použiť v zásade kedykoľvek je dané i tým, že dlžník si spravidla berie úver v dobe, kedy trpí nedostatkom finančných prostriedkov a potrebuje cudzie zdroje. To však vyvoláva riziko, že dlžník sa dostane do ešte horšej finančnej situácie a poskytnutý úver nebude schopný riadne splácať. Za týmto účelom boli prijaté legislatívne zmeny, ktoré ukladajú veriteľom povinnosť skúmať bonitu a finančnú situáciu dlžníka pred poskytnutím úveru tak, aby bolo preukázané, že dlžník bude úver po dobu jeho splatnosti pravdepodobne schopný splácať. Naproti tomu poskytnutie kreditnej karty, navyše bez toho, aby dlžník o ňu žiadal, predstavuje riziko, že dlžník tieto finančné prostriedky použije práve v čase, kedy tieto bude akútne potrebovať, nezriedka v prípade finančných problémov. Od vydania kreditnej karty do takéhoto okamihu môže pritom uplynúť doba, počas ktorej sa môže finančná situácia dlžníka výrazne zmeniť a teda dlžníkovi je poskytovaná kreditná karta za jeho finančnej situácie, ktorá už v čase využitia tejto karty nie je rovnaká a je možné, že dlžník by už kreditnú kartu nezískal. Takýto postup veriteľa je potom nutné klasifikovať ako postup v rozpore s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré ukladajú veriteľovi povinnosť skúmať bonitu dlžníka a schopnosť splácať úver. Pre komplexnosť žalobca uviedol, že iná situácia by nastala v prípade, ak by žalobca výslovne žiadal o kreditnú kartu s úmyslom začať ju používať a veriteľ by v danom okamihu hodnotil jeho bonitu. Skutočnosť, že poskytnutie kreditnej karty nebolo podmienkou pre poskytnutie splátkového úveru je podľa názoru žalobcu irelevantná. Žalobcovi bola predložená zmluva ako celok, to znamená, že ak chcel získať splátkový úver, potom musel takúto zmluvu akceptovať

ako celok. Teoreticky mohol žalobca požiadať o prepracovanie zmluvy, avšak takýto postup je málo pravdepodobný minimálne z dôvodu, že žalobca mal záujem o poskytnutie úveru a navyše si žalobca ako laik nemusel uvedomiť, že podpisom zmluvy uzatvára dva právne úkony. Rovnako je irelevantná skutočnosť, že žalobca kartu dobrovoľne využil, keďže takýmto úkonom nemožno konvalidovať vady a neplatnosť zmluvy a práve s takýmto konaním žalobcu žalovaný kalkuluje a s týmto cieľom kreditnú kartu žalobcovi poskytol. Ďalej žalobca uviedol, že o skutočnosti, že spotrebiteľské úverové zmluvy môžu trpieť vadami, pre ktoré môže byť úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov sa dozvedel až po splatení úveru z titulu kreditnej karty. Bez ohľadu na to, nemožno platenie nelegitímnych úrokov a poplatkov považovať za uznanie takéhoto nároku a nemožno na základe takéhoto postupu vyvodiť záver o ich legitímnosti. Ďalej žalobca uviedol, že z vyjadrenia žalovaného jednoznačne vyplýva, že do výpočtu RPMN nebola zahrnutá suma poistného, logicky potom RPMN po zahrnutí tejto platby bude vyššia ako v zmluve deklarovaná, čím je v zmluve uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa a ako taký sa potom úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poprel tvrdenia žalovaného o tom, že zahrnúť platbu za poistné do výpočtu RPMN treba len v prípade, ak je poistné podmienkou získania úveru, čo však v danom prípade nebolo a poistné si vymienil sám žalobca. Žalobca uviedol, že nie je pravdou, že by o poistenie žiadal, dostal zmluvu na podpis vrátane vyznačeného poistného, pričom ak by chcel toto odmietnuť, musel by odmietnuť zmluvu en block a úver by nezískal. Žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal, že by žalobca o poistenie mal záujem. Žalobca tiež uviedol, že i v prípade, ak by naozaj o poistné záujem mal a jeho poskytnutie si vymienil, okamihom zahrnutia poistného do úverovej zmluvy sa toto poistné považuje za povinné a platba zaň sa musí zahrnúť do výpočtu RPMN. V súvislosti s povinnosťou veriteľa započítať platbu za poistné do výpočtu RPMN žalobca poukázal na ustálenú judikatúru, ktorá konštatovala, že do výpočtu RPMN treba zahrnúť i sumu platby za poistenie, hoci toto bolo zjednané dobrovoľne, avšak v dobe podpisu zmluvy (resp. jej prípravy veriteľom) je toto už de facto povinnou súčasťou zmluvy a nie je dôvod túto platbu do výpočtu RPMN nezahrnúť. Žalobca tiež poukázal na skutočnosť, že text zmluvy je pomerne obsiahly, zložito koncipovaný a tak základnú a zásadnú informáciu ako je suma poistného, ktorá sa v zásade premieťa do ceny úveru, by mal spotrebiteľ mať ľahko dostupnú a nemusieť sa k nej dostať štúdiom celej zmluvy a jej vnútorných súvislostí. Ďalej žalobca uviedol, že tvrdenia žalovaného sú účelové, majúce za cieľ ospravedlniť vady a nedostatky zmluvy, pre ktoré je možné úver na jej základe poskytnutý považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca mal za to, že úverová zmluva trpí vadami, ktoré majú za následok jej neplatnosť (nekalá obchodná praktika) ako aj fikciu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyplývajúcu z osobitného právneho predpisu (129/2010 Z.z.) z dôvodu nesprávne vypočítanej RPMN. Tak neplatnosť právneho úkonu ako aj uvedená fikcia potom majú za následok, že plnenie prijaté veriteľom nad sumu 900,- Eur, ktoré predstavuje sumu úveru, je bezdôvodným obohatením.

5. Žalovaný vo svojej duplike doručenej súdu dňa 26.02.2019, k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca pri podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa XX.X.XXXX prejavil záujem o vydanie kreditnej karty. Následne bola žalobcovi doručená aj kreditná karta (úverová karta). V dôsledku uvedeného bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere č. XXX XXX XXX XX. Podľa žalovaného neobstojí tvrdenie žalobcu, ktoré nepriamo indikuje k tomu, že pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalobca nemal záujem uzatvoriť aj revolvingovú zmluvu, a to najmä s ohľadom na skutočnosť, že revolvingová zmluva nadobúda účinnosť až okamihom aktivácie úverovej karty k tomuto revolvingovému úveru, pričom táto aktivácia je vyslovene dobrovoľná, nakoľko je ponechané na vôli dlžníka, či k nej pristúpi. Žalobca si úverovú kartu aktivoval, na jej základe čerpal peňažné prostriedky a takto vzniknuté peňažné prostriedky voči žalovanému splácal. Z konania žalobcu je teda zrejmé, že o skutočnosti, že spolu so zmluvou o klasickom spotrebiteľskom úvere uzatvoril zároveň aj revolvingovú zmluvu, mal vedomosť a tento produkt žalovaného mal zároveň záujem využívať. Žalobca pritom prejavil svoju vôľu uzatvoriť revolvingovú zmluvu hneď dvakrát. Prvýkrát podpisom zmluvy a druhýkrát aktiváciou a následným dlhodobým používaním úverovej karty. V prípade, ak by žalobca neaktivoval kreditnú kartu, nečerpal by z kreditnej karty peňažné prostriedky, a to postupne a pravidelne v roku 2016, nebol by povinný uhrádzať príslušné úroky a poplatky. Využívanie revolvingového úveru nebolo podmienkou pre poskytnutie klasického úveru. Žalobca nebol povinný využívať vydanú kreditnú kartu. Ak žalobca nemal záujem o využívanie kreditnej karty, nemal ju aktivovať a následne pravidelne používať a čerpať peňažné prostriedky. V predmetnej právnej veci podľa žalovaného nemožno tvrdiť ani to, že žalobca ako priemerne orientovaný spotrebiteľ nemusí byť v okamihu podpisu úverovej zmluvy schopný riadne zvážiť obsah a význam takéhoto právneho úkonu. Žalobca sa svojej zodpovednosti za uzatvorenie revolvingovej zmluvy obsahujúcej údajnú „nekalú

obchodnú prax, nemôže zbaviť, a to s poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalovaného. Aj v spotrebiteľských právnych vzťahoch sa vyžaduje rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v primeranej miere. Podľa platieb žalobcu, tento uhradil mesačne splátky, z čoho sa podľa predpisu splátok postupne časť započítavala na istinu úveru a časť na príslušenstvo (úroky, poplatky). Žalobca tak žalovanému uhradil istinu úveru, poistné, úroky ako aj vzniknuté poplatky tak ako sa na to zaviazal zmluvou o spotrebiteľskom úvere a nedošlo k žiadnej úhrade, ktorá by sa dala považovať za bezdôvodné obohatenie. Žalovaný opätovne poukázal na skutočnosť, že poistné sa do ročnej percentuálnej miery (resp. do celkových nákladov spotrebiteľa na poskytnutý úver) započíta iba v prípade, ak je podmienkou k poskytnutiu spotrebiteľského úveru. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že žalobca si poistenie zvolil. V takomto prípade sa však poistné do ročnej percentuálnej miery nákladov nezapočítava. Ročná percentuálna miera nákladov je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená správne.

6. Písomným podaním doručeným súdu dňa 10.05.2019 žalovaný na výzvu súdu doplnil, že v čase poskytnutia úveru žalobcovi nevyplývala žalovanému zákonná povinnosť dotazovať sa do registra údajov o spotrebiteľských úveroch a zároveň nebolo účinné ani Opatrenie Národnej banky Slovenska zo 14. novembra 2017 č. 10/2017, ktorým sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. S poukazom na ustanovenie § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch žalovaný ako veriteľ riadne posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a v dôsledku toho priznal žalobcovi len finančnú čiastku uvedenú v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Je zrejmé, že každý dodávateľ znáša riziko, pokiaľ sa nesplácajú peniaze poskytnuté na základe úverovej zmluvy. Ak dodávateľ skúma alebo preveruje schopnosť klienta splácať úver, ide o logický krok zo strany veriteľov. Ako nástroj na posúdenie schopnosti klienta úver v budúcnosti splácať slúži bonita klienta. Každý dodávateľ má vytvorený vlastný hodnotiaci systém, podľa ktorého sa bonita dá vypočítať. Žalovaný si preveril bonitu každého klienta s odbornou starostlivosťou tak ako vyžadovala relevantná právna úprava. Žalobca poskytol žalovanému všetky potrebné údaje na posúdenie schopnosti splácať úver pri spisovaní zmluvy o spotrebiteľskom úvere v podobe vyplnenia osobného dotazníka zo dňa XX.XX.XXXX a svojím podpisom potvrdil ich správnosť a pravdivosť. Každá úverová zmluva je pri uzatváraní hodnotená individuálne. Pri posudzovaní bonity klienta sa prihliada najmä skutočnosti uvedené v Osobnom dotazníku, a to najmä na mesačné príjmy a mesačné výdavky klienta. Žalobca v Osobnom dotazníku uviedol, že je slobodný, nevyživuje žiadne deti a od roku 1979 býva u rodinného príslušníka na adrese W. I. XX, M.. Ďalej žalobca uviedol, že jeho výška čistého mesačného príjmu predstavuje sumu 599,- Eur, pričom výška jeho mesačných výdavkov spočíva v úhrade nájomného a energií vo výške 70,- Eur a v splácaní úveru alebo leasingu vo výške 145,- Eur. Posúdením takto poskytnutých vstupných údajov dospel žalovaný k tomu, že v prípade uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere s výškou mesačnej splátky 184,68 Eur bude mať žalobca naďalej k dispozícii dostatok finančných prostriedkov. V tejto súvislosti žalovaný tiež uviedol, že po odčítaní všetkých nákladov žalobcu (vrátane splátky poskytnutého úveru) mal žalobca mesačne naďalej k dispozícii finančné prostriedky v hodnote prevyšujúcej zákonom určenú hranicu životného minima. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal žalovaný za to, že žalobca bude schopný splácať predmetný úver za dohodnutých podmienok. Taktiež je zrejmé, že žalovaný skúmal bonitu žalobcu s odbornou starostlivosťou a v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Žalovaný tiež uviedol, že žalobca doposiaľ nedoložil žiaden dôkazný prostriedok osvedčujúci opak, alebo preukazujúci údajné nekalé praktiky pri poskytovaní spotrebiteľských úverov. Žalovaný postupoval plne v súlade s právnymi predpismi platnými v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobcu žiadnym spôsobom nezavádzal. Žalovaný poukázal tiež na to, že žalobca mal a mohol zvážiť, či predmetný úver s danými vlastnosťami príjme alebo nie. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere bola predložená žalobcovi ako návrh na uzatvorenie zmluvy, pôsobila voči nemu odo dňa, kedy sa dostala do jeho dispozičnej sféry a žalobca mal možnosť si návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere možnosť prečítať a posúdiť jej vhodnosť. Žalovaný ďalej uviedol, že návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere neobsahuje žiadne časové obmedzenie na prijatie návrhu, a teda žalobca tak mal dostatok času rozhodnúť sa, či návrh na uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere spolu so všetkými náležitosťami v ňom obsiahnutými príjme alebo odmietne. Na zmluve o spotrebiteľskom úvere sa nachádza podpis žalobcu. Žalobca teda podpísal zmluvu o spotrebiteľskom úvere a s jej obsahom súhlasil. Ak žalobca nesúhlasil s podmienkami poskytnutého úveru po tom, ako si obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere prečítal, mohol návrh na uzatvorenie zmlúv odmietnuť a zaujímať sa o poskytnutie úveru od iného subjektu pôsobiaceho na trhu. Žalobca podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a revolvingovej zmluvy

prejavil svoj slobodný súhlas s uzatvorením predmetných zmlúv vrátane oboznámenia sa s podmienkami predmetnej zmlúv, a preto tvrdenie žalobcu o vnútení produktu o ktorý žalobca pri uzavretí úverovej zmluvy nemal záujem neobstojí.

7. Súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 20.05.2019, ktoré pred jeho otvorením odročil bez meritórneho prejednávania veci na deň 24.06.2019, z dôvodu choroby zákonnej sudkyne. Na pojednávanie dňa 24.06.2019 sa dostavil žalobca, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Zároveň sa dostavil právny zástupca žalobcu, ktorého súd na pojednávanie nepredvolával, nakoľko písomné splnomocnenie na zastupovanie žalobcu bolo predložené súdu až priamo na pojednávaní. Na pojednávanie sa nedostavil žalovaný, dostavil sa právny zástupca žalovaného, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Súd postupoval v súlade s § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), keď vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného.

8. Súd vykonal na pojednávaní dokazovanie výsluchom žalobcu, oboznámil sa s prednesom právneho zástupcu žalobcu, ako aj s prednesom právneho zástupcu žalovaného, tiež vychádzal z listinných dokladov nachádzajúcich sa v súdnom spise, ktoré neboli žiadnou zo strán spochybnené, najmä zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zo dňa XX.XX.XXXX, Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere, základnej informácie o poistení schopnosti splácať Pôžičku Cetelem, výpisov z osobného účtu žalobcu vedených v Tatra banka, a.s., a taktiež sa oboznámil s obsahom pripojených spisov Okresného súdu Brezno sp. zn. 2Csp/13/2017, sp. zn. 5Csp/69/2018, sp. zn. 3Csp/7/2017, sp. zn. 4Csp/95/2017, pričom zistil tento skutkový stav.

9. V záverečnej reči právny zástupca žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podanej žaloby a žiada, aby súd zaviazal žalovaného vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 531,07 Eur titulom plnenia bez právneho dôvodu, kedy žalovaný poskytol ako veriteľ žalobcovi okrem iného revolvingový úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX, pričom tak ako bolo uvedené v žalobe a vo vyjadreniach žalobcu táto zmluva v časti zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty trpí vadou, s ktorou príslušné ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch spájajú následok vo forme bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, teda že dlžník nie je veriteľovi povinný zaplatiť viac ako je suma poskytnutého úveru. Namietaná vada spočíva v skutočnosti, že zmluva síce obsahuje údaj o výške RPMN, avšak ako vyplýva zo znenia zmluvy v tomto výpočte nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, to znamená, že pokiaľ by táto suma určená na platbu poistného bola zohľadnená vo výpočte RPMN, logicky výsledná RPMN by bola vyššia. Teda skutočná RPMN na daný úver je vyššia, ako je v zmluve deklarovaná, ergo v zmluve je uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa. S takouto vadou teda v neprospech spotrebiteľa nesprávnou uvedenou výškou RPMN zákon spája práve sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a potom plnenie úrokov a poplatkov na úver je plnenie bez právneho dôvodu. Trval na tom, že poistné muselo byť zahrnuté do výpočtu RPMN, pretože pri takejto koncepcii zmluvy je poistenie povinné, pokiaľ teda akceptuje názor súdu, že je zmluva obsahuje de facto zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a každú z týchto zmlúv osobitne žalobca ako spotrebiteľ podpisuje. Potom by tu logicky už teda mal byť aj podpis k časti poistenia, pretože tak sú to de facto až tri právne úkony, pretože vo svojej podstate sa uzatvára aj zmluva o poistení. Takže nie je zrejmé, ak už teda žalovaný ako veriteľ rozdeľuje podpisy na záver zmluvy na dva, kde teda jednou sa má podpisovať samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere a druhým zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, mala by byť aj tretia kolónka na podpis, kde by sa podpisovalo poistné. Na povinnosti poistiť sa, alebo na povinnosti zahrnúť do výpočtu RPMN aj sumu poistného nič nemení skutočnosť, že môže poistné spotrebiteľ neskôr odmietnuť, resp. ukončiť poistnú zmluvu, pretože v čase podpísania zmluvy je poistné súčasťou splátky a má mať vedomosť spotrebiteľ o skutočnej výške RPMN, aby mohol porovnať výhodnosť úveru, alternatívne je otázka či po zahrnutí výšky platby poisteného do výpočtu RPMN by sme sa nedostali aj na odplatu už vyššiu ako je maximálne povolená, to ale nebolo predmetom konania, ale vystáva tu aj táto otázka. To znamená, že koncepcia zmluvy vytvára povinné poistenie, ktoré musí byť zahrnuté do výpočtu RPMN. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že na webových stránkach žalovaného v roku 2019 je možné to poistné odmietnuť, či tomu tak bolo aj v čase uzatvárania tejto konkrétnej zmluvy, je to hypotetické, ale v každom prípade ani dnes koncepcia odmietnutia poistenia nie je podľa jeho názoru dostatočná, pretože k poisteniu alebo k akejkoľvek službe sa má spotrebiteľ aktívne prihlásiť a nie ju odmietat'. Čiže ak by vychádzal zo stavu dnešného, že by bol naozaj platný aj v roku 2015, tak si myslí, že aj tak to nie je postačujúce. Vada

zmluvy spočívajúca v nesprávne uvedenej RPMN má podľa neho za následok, že zmluva je vadná a pre rozpory s kogentnými ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročná a bez poplatkov. Pokiaľ sa týka spôsobu uzatvárania zmluvy, i keď na poslednej strane zmluvy sa dlžník pospisuje 2-krát, tak treba povedať, že v bode 18 je uvedené Cetelem a dlžník potvrdzujú že si ZORSÚ a RZ vrátane OPPS prečítali, porozumeli a na znak súhlasu ich podpisujú. V prvom rade aj keď 4 strany predtým je definované čo je ZORSÚ a RZ, myslí si, že nie je úplne v poriadku takéto konanie, pretože spotrebiteľ si nemusí úplne byť vedomý toho, že tá skratka je naozaj skratka nejakej zmluvy a že týmto uzatvára aj druhú zmluvu. Navyše nikde v zmluve nenašiel čo je OPPS. Ak teda by spotrebiteľ nemusel uzatvoriť s veriteľom aj zmluvu o kreditnej karte, domnieva sa, že by správne bolo v bode 18 za citovaným ustanovením dopísať pre spotrebiteľa informáciu, že tento odsek nepodpisujte ak nesúhlasíte s vydaním kreditnej karty, pretože takto koncipovaná zmluva, kde navyše ešte pri dlžníkovi je zjavne vidieť, že je podfarbený priestor, kde sa má podpísať, vyvoláva u dlžníka pocit, že teda musí zmluvu opatriť na každom mieste svojim podpisom, inak by tá zmluva nemusela byť platná a nemuselo by prísť k získaniu finančných prostriedkov, čiže v danom prípade ani k získaniu hlavného 8.000,- Eur úveru, ktorý žalobca získať chcel. Na tomto nič nemení ani skutočnosť, že zmluvu podpisuje spotrebiteľ doma, pretože aj keď by zo zmluvy porozumel, že ide o 2 právne úkony, čo teda si dovoľí vyjadriť pochybnosť, pretože je to pomerne zložitý právny text na to, aby to priemerne orientovaný spotrebiteľ porozumel, tak minimálne z ničoho nemôže spotrebiteľ bez právneho vzdelania vyvodiť záver, že nemusí podpísať bod 18 a tým pádom neuzatvoriť len zmluvu o revolvingovom úvere, ale naopak nedotkne sa toto nepodpísanie bodu 18 samotného úveru, teda samotného splátkového úveru. Zotrval teda aj na tom, že zahnutie dvoch zmlúv do jedného textu je nekalá obchodná praktika. Tiež poukázal na to, že podpisy oboch zmlúv sú až záverom, keď teda by to boli dva podpisy po dvoch separátnych častiach, tak ešte by to bolo možno akceptovateľné, ale táto koncepcia naozaj môže u spotrebiteľa, ktorý to hoci číta doma vyvolať pocit, že tam, kde je vyznačené dlžník a vyfarbené tak musí podpísať a nie je zrejme z ničoho, že by to tak nemusel robiť a naozaj spotrebiteľ bez právneho vzdelania nemusí vedieť o tom, aké by to malo následky, alebo aké by to následky naopak nemalo. Trval teda aj na tej spomenutej nekalosti obchodnej praktiky, ale bez ohľadu na to je úver bezúročný a bez poplatkov pre namietanú vadu RPMN, a teda plnenie nad sumu 900,- Eur čo bolo preukázané v rámci dokazovania, že žalobca vybral z kreditnej karty celkom 900,- Eur, rovnako bolo preukázané, že zaplatil celkom 1.431,07 Eur, to znamená, že suma nad čerpaných 900,- Eur, teda suma 531,07 Eur je na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie, ktoré má žalobca právo požadovať podanou žalobou. Zároveň pre prípad úspechu konania si žalobca voči žalovanému uplatňuje nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. V záverečnej reči právny zástupca žalovaného uviedol, že odkazuje na ich predchádzajúce podania, písomné vyjadrenia, vyjadrenia, ktoré zazneli na pojednávaní a mal za to, že uzavretie zmlúv tak ako boli uzavreté zmluva o spotrebiteľskom úvere a o revolvingovom úvere boli uzavreté platne. Nejedná sa o nekalú praktiku, zo žiadneho predpisu nevyplýva, že nemožno uzavrieť dve spotrebiteľské zmluvy. Priemerný spotrebiteľ je niekto, kto má aj nejaké skúsenosti, nemožno považovať za človeka, ktorý nie je schopný odmietnuť, resp. sa musí domnievať, že ak sa nachádza niekde nejaká kolónka na podpis, že ju musí automaticky vždy podpísať. Priemerný spotrebiteľ je určite človek, ktorý má nejaké vzdelanie, je schopný porozumieť písanému textu, a teda keď pristupuje k nejakému právnomu úkonu, určite je mu jasné, že ho nikto nenúti, aby takýto právny úkon urobil, teda nikto ho nenútil uzavrieť aj druhú zmluvu. Čo sa týka RPMN, mal za to, že táto bola stanovená v súlade s vtedy platnými predpismi. Ustanovenia zákona vtedy nevyžadovali, aby sa do tohto zahrnula aj poistná suma, pričom je potrebné zdôrazniť, že aj v súčasnosti platná úprava umožňuje, aby sa toto poistné nezahrnulo, pokiaľ bolo individuálne dojednané. Mal za to, že toto poistné bolo individuálne dojednané, o čom svedčí aj dotazník, článok, teda resp. bod 1.6 tretej časti zmluvy, z ktorého je zrejme, že žalobca mal možnosť kedykoľvek poistnú zmluvu ukončiť. Aj z uvedeného dôvodu nemohlo byť poistné, výška poistného zahrnutá do RPMN, keďže by nebolo možné stanoviť výšku tej splátky. Zároveň zdôraznil, že aj z toho bodu 1.6 vyplýva, že pokiaľ by nezaplatil to poistné, resp. ponížeu tú časť, tak by to poistné zaniklo. Čo sa týka výšky poistného, tá bola uvedená percentom z mesačnej splátky vo výške 6,99 %. Mal za to, že takýto spôsob vyjadrenia platby poistného spĺňa všetky zákonné náležitosti jasne, zrozumiteľne a určito, keďže je možné z výšky splátky určiť aj výšku poistného. Keďže mal za to, že zmluva bola uzavretá platne, nemohlo dôjsť z tohto titulu k dôvodu na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zároveň keďže RPMN bola určená v súlade s vtedy platnými ustanoveniami zákona, ostatných všeobecne právnych záväzných predpisov, nemohlo ani z tohto titulu dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, a teda mal za to, že nárok žalobcu je bezdôvodný v celom rozsahu a navrhol žalobu ako takú celú zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania.

11. Z výsluchu žalobcu na pojednávaní súd zistil, že na otázku súdu, aby vysvetlil akým spôsobom došlo k uzavretiu zmluvy, či sa nejakým spôsobom dostavil niekde na pobočku, alebo resp. akým spôsobom vlastne zmluvu uzatváral a proces uzatvárania zmluvy, žalobca uviedol, že bolo to v roku 2015, presné podrobnosti si už až tak nepamätá, ale pravdepodobne na internete našiel ponuku od spoločnosti Cetelem na poskytnutie úveru. Cez internet teda požiadal o poskytnutie úveru s tým, že na určité políčka zaklikal základné údaje, po určitom čase ho kontaktovali zo spoločnosti Cetelem s tým, že pracovníčka s ním prešla tieto základné údaje, pričom on na stránke Cetelemu klikal na tie políčka, ktoré žiadal, pričom žiadal o bezúčelový spotrebný úver. Pracovníčka, ktorá ho potom kontaktovala, s ním prešla všetky tieto údaje, ktoré zaklikal, pričom klikol aj na výšku úveru, pričom žiadal o sumu 8.000,- Eur. Jednalo sa teda o spotrebný úver. Potom ako všetky údaje s touto pracovníčkou prešli, potom ho informovala, že po preskúmaní jeho finančnej situácie, a teda po uvedení, keďže uviedol aj svoju finančnú situáciu, kde jednotlivými klikaniami na potrebné údaje poskytol spoločnosti aj údaje o finančnej situácii, tak ho pracovníčka informovala, že mu bude poskytnutý úver v sume 8.000,- Eur a že mu budú doručené všetky dokumenty. Tieto mu aj boli doručené emailom, pričom on si tieto všetky dokumenty vytlačil, podpísal a následne ich potom zaslal poštou spoločnosti Cetelem. K tomu ešte uviedol, že pokiaľ mu boli doručené emailom tieto dokumenty, jemu už prišla vypísaná a vyplnená a predformulovaná zmluva, v ktorej už nebolo možné meniť žiadne údaje. Bolo to zrejme na základe toho, že tak ako zaklikával nejaké políčka, tak bola vlastne táto zmluva vypísaná s tým, že s týmito dokumentmi mu bol zaslaný aj osobný dotazník. Tento už bol predvyplnený s tými základnými údajmi, ktoré v podstate on zaklikával do základných údajov, keď žiadal o ten úver cez internet. Tento osobný dotazník bol s tým istým dátumom ako je uvedený na zmluve. Ešte v ten deň ako tieto dokumenty dostal emailom, túto zmluvu aj podpísal a na druhý deň potom poslal všetky dokumenty poštou spoločnosti Cetelem. Na ďalšiu otázku súdu, či pri zadávaní základných údajov keď žiadal o ten úver cez internet, či tam bola nejaká možnosť zvoliť si aj poistenie, žalobca uviedol, že ono to v podstate prebiehalo tak, že si na internete na stránke spoločnosti Cetelem našiel, že poskytujú úvery, boli tam uvedené rôzne úvery, pričom on si klikol na bezúčelový úver. Následne sa mu rozbalila možnosť, kde bolo zadané, že o akú výšku úveru má záujem, on tam uviedol, že má záujem o sumu 8.000,- Eur, následne sa ho to spýtalo, že ako dlho to chce splácať, on tam zadal že 72 mesiacov, a teda 72 splátok a následne tam vyhodilo informatívne aká bude predpokladaná výška splátky. V tomto prípade ale vôbec netuší, že či to malo byť s poistením, alebo bez poistenia. Následne potom ďalej klikol a potom už len bolo treba uvedené odkliknúť a zvoliť možnosť, že žiada o uvedený úver s takýmito údajmi. Následne mu vyhodilo, že spĺňa uvedené podmienky poskytnutia úveru a následne potom ako túto žiadosť cez internet odoslal ho kontaktovala pracovníčka, ktorá sa ho pýtala na základné údaje, teda že či trvá na sume úveru 8.000,- Eur, zároveň či súhlasí teda so splácaním 72 mesiacov. Na to jej uviedol, že trvá na tej sume 8.000,- Eur, aj že to chce splácať 72 mesiacov. Ďalej sa ho pýtala či súhlasí s overením osobných údajov v sociálnej poisťovni atď. za účelom overenia jeho finančnej situácie, na to všetko uviedol že súhlasí a následne potom mu oznámila, že úver v sume 8.000,- Eur mu bol schválený. Na ďalšiu otázku súdu, či sa pracovníčka pri telefonickom rozhovore pýtala napr. aj na možnosť uzavrieť poistenie schopnosti splácať úver, žalobca uviedol, že takéto údaje sa ho pracovníčka nepýtala, bolo to skutočne len o tom, že akú sumu úveru žiada, či súhlasí so splácaním toľko mesiacov a overenie jeho osobných údajov, či súhlasí s overením. Na otázku právneho zástupcu žalobcu, či počas vypisovania žiadosti mu bola ponúknutá možnosť požiadať o kreditnú kartu, žaloba uviedol, že nie, toto mu nebolo ponúknuté. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalobcu, či mu prišli spolu so zmluvou aj tie štandardné európske informácie týkajúce sa spotrebiteľského úveru, žalobca uviedol, že všetky dokumenty mu prišli naraz, takže aj tie štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktoré doložil k žalobe. Na ďalšiu otázku právneho zástupcu žalobcu, či dostal okrem tých štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere aj nejaké iné štandardné európske informácie týkajúce sa kreditnej karty, resp. revolvingového úveru, žalobca uviedol, že už si to presne nepamätá, ale keďže doložil k žalobe len tieto, tak iné zrejme nedostal.

Na výpoveď žalobcu reagoval právny zástupca žalovaného, ktorý uviedol, že si teraz našiel na internete stránku žalovaného, kde je možnosť požiadať o poskytnutie pôžičky, pričom poukázal na to, že na tejto stránke pri poskytovaní pôžičky je políčko, ktoré treba zaškrtnúť a je tam uvedené políčko, že nemá záujem o poistenie. Čiže tá možnosť uzavrieť poistenie je uvedená aj na tejto internetovej stránke žalovaného. Ďalej k výpovedi žalobcu uviedol, že táto výpoveď žalobcu je podľa jeho názoru zaujatá, vzhľadom na jeho postavenie v konaní, pričom poukázal na to, že aj pri tom vypisovaní žiadosti o poskytnutie úveru cez internet je tam tá možnosť, bola daná možnosť zaškrtnúť políčko, že nemá záujem o poistenie a zrejme mu táto možnosť bola uvedená aj pri telefonickom rozhovore. Poukázal však opätovne na článok 1.6 zmluvy, kde je uvedené, že je možné toto poistenie ukončiť, resp. že toto poistenie zaniká nezaplatením poistného.

12. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že dňa XX.XX.XXXX žalobca ako dlžník s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Cetelem Slovensko a.s., IČO: 35 787 783, so sídlom Bratislava, Panenská 7, ako veriteľom uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb. V 1. časti zmluvy strany uzatvorili spolu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „ZoSÚ“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal dlžníkovi poskytnúť úver vo výške 8.000,-Eur, na účel: splatenie úverov, pri úrokovej sadzbe 15,79 %, počte mesačných splátok 72, rozšírenom súbore poistenia, poplatku za poistenie 6,99 %, výške mesačnej splátky 184,68 Eur, RPMN 16,98 %, celkovej čiastke k zaplateniu 12.427,92 Eur, priemernej RPMN 11,25 %, splatnosti mesačnej splátky 15. deň v mesiaci, splatnosti 1. mesačnej splátky 15. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol úver dlžníkovi poskytnutý v dohodnutej výške, termíne konečnej splatnosti 15.03.2021. Zmluva bola uzatvorená na dobu určitú, po dobu trvania záväzkov zo zmluvy. V 2. časti zmluvy strany uzatvorili Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len „ZoRSÚ“) a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „RZ“), na základe ktorej sa právny predchodca žalovaného zaviazal poskytnúť žalobcovi revolvingový úver s výškou úverového rámca 5.000,- Eur a aktuálnou výškou úverového rámca 600,- Eur a žalobca sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť v mesačných splátkach, ktorých výška bola určená ako min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 28,68 % ročne, RPMN 46,36 %. Prvá splátka bola splatná 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru. Ostatné splátky boli splatné 10. deň v mesiaci. Poplatok za správu revolvingového úveru bol určený podľa Sadzovníka poplatkov. Úver bol poistený zvoleným Rozšíreným súborom poistenia za poplatok 6,99 %. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená na dobu neurčitú. V 2. časti zmluvy sú ďalej uvedené dodatočné predpoklady pre výpočet RPMN: výška čerpania Revolvingového úveru 600,00 Eur, s výškou mesačnej splátky 58,10 Eur, s poplatkom za správu úveru 2,99 Eur a splatenie Revolvingového úveru v 12 rovnakých mesačných splátkach; pre výpočet RPMN nebola zohľadnená suma určená na úhradu poistného, pretože poistenie nie je podmienkou poskytnutia Revolvingového úveru, dlžník je oprávnený kedykoľvek odvolať svoj súhlas s poistením Revolvingového úveru, a to aj pred poskytnutím Revolvingového úveru; celková čiastka k zaplateniu: 733,08 Eur, priemerná hodnota RPMN: 24,28 %. V 2. časti zmluvy v bode 2.2. je uvedené, že Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere (ďalej len „ZoRSÚ“) je platná dňom podpisu obidvoma zmluvnými stranami a účinnosť nadobúda dňom 1. poskytnutia Revolvingového úveru dlžníkovi. Poskytnutie Revolvingového úveru je podmienené preukázaním schopnosti splácať Revolvingový úver a riadnym splácaním úverov poskytnutých Cetelemom. V 2. časti zmluvy v bode 2.3. je uvedené, že v prípade, že po dobu dlhšiu ako 3 roky nie je zaznamenaný na úverovom účte dlžníka žiadny pohyb, ZoRSÚ zaniká bez ďalšieho, ak Cetelem nerozhodne inak. V 3. časti zmluvy, v bode 1, dlžník vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. J. uzavretými medzi Cetelemom a poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., platnými v čase podpisu zmluvy a s aktuálnymi všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovakia, a.s. a súhlasí s nimi a svojím podpisom vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere. V rámci zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je možné prístupť k štyrom súborom poistenia. Dlžník ďalej vyjadril súhlas s tým, že oprávnenou osobou na prijatie poistného plnenia je Cetelem a zobral na vedomie, že poplatok za poistenie, uvedený v základných podmienkach zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, je vyjadrený percentom z mesačnej splátky úveru. V 3. časti zmluvy, v bode 1.6. je uvedené, že dlžník zobral na vedomie, že poistenie dojednané v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je oprávnený kedykoľvek ukončiť, ďalej že dlžník a Cetelem sa dohodli, že v prípade ak Cetelem nebude schopný preukázať získanie súhlasu dlžníka s poistením v súlade s § 48 ods. 4 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, dlžník nie je povinný platiť poplatok za poistenie. Poistenie zaniká nezaplatením poplatku za poistenie. V 3. časti zmluvy, v bode 17. je uvedená podpisová doložka (podpisy zmluvných strán) vo vzťahu ku Zmluve o spotrebiteľskom úvere, kde Cetelem a klient potvrdili, že si ZoSÚ (t.j. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere) prečítali, porozumeli jej a na znak súhlasu ju podpísali. V 3. časti zmluvy, v bode 18. je uvedená podpisová doložka (podpisy zmluvných strán) vo vzťahu ku Zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, kde Cetelem a klient potvrdili, že si ZoRSÚ (t.j. Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere) a RZ vrátane OPPS prečítali, porozumeli im a na znak súhlasu ich podpísali.

13. Zo žalobcom doložených výpisov z účtu (č.l. 13-14 spisu) vyplýva, že žalobca čerpal finančné prostriedky z poskytnutého revolvingového úveru v celkovej výške 900,- Eur (keď si bezhotovostným prevodom previedol na svoj osobný účet dňa 17.02.2016 sumu 600,- Eur, dňa 17.03.2016 si previedol sumu 200,- Eur a dňa 19.04.2016 si previedol sumu 100,- Eur), s tým, že žalobca celkovo zaplatil sumu 1.431,07 Eur (keď posledná úhrada bola vykonaná dňa 08.08.2018 v sume 109,07 Eur).

14. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Csp/13/2017 súd zistil, že totožný žalobca ako v prejednávanej veci sa v konaní vedenom pod touto spisovou značkou žalobou doručenou súdu dňa 23.01.2017, voči totožnému žalovanému ako v prejednávanej veci domáhal určenia, že Úverová zmluva zo dňa XX.XX.XXXX, číslo úveru XXXXXXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov a ďalej sa od žalovaného domáhal zaplata sumy 1.798,22 Eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania, keď žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným (jeho právnym predchodcom) dňa XX.XX.XXXX uzavrel úverovú zmluvu, č. úveru XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 8.000,- Eur, pričom žalobca za poskytnutý úver celkovo zaplatil 9.798,22 Eur. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 2Csp/13/2017-112 zo dňa 24.01.2018, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.798,22 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom č.k. 12Co/117/2018-156 zo dňa 23.05.2019 rozsudok okresného súdu potvrdil. Z pripojenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámцovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že sa jedná o totožný dokument, ako je doložený žalobcom aj v prejednávanej veci, pričom predmetom konania vo veci vedenej pod sp. zn. 2Csp/13/2017 bola 1. časť zmluvy, v ktorej strany uzatvorili spolu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal dlžníkovi poskytnúť úver vo výške 8.000,- Eur. Súčasťou pripojeného spisu je aj Osobný dotazník spoločnosti Cetelem Slovensko a.s. vyplnený žiadateľom B. I., t.j. žalobcom v prejednávanej veci a podpísaný žalobcom dňa XX.XX.XXXX (č.l. 64-65 spisu), z ktorého vyplýva, že ako žiadateľ je uvedený žalobca s uvedením mena, priezviska, rodného čísla, mobilného telefónneho čísla, ďalej je uvedený stav slobodný, počet vyživovaných detí v spoločnej domácnosti 0, adresa trvalého bydliska W. I. XX, M., so spôsobom bývania u rodinného príslušníka, bývanie od roku 1979, ďalej je uvedený bankový účet od roku 2007 s číslom účtu, zamestnanie (profesia) ako vedúci technik u zamestnávateľa Lesy SR štátny podnik s adresou zamestnávateľa a telefónom do zamestnania. Ďalej sú uvedené mesačné príjmy, a to čistý mesačný príjem žiadateľa 599,- Eur, rodinné prídavky 0,- Eur, ďalej sú uvedené mesačné výdavky, a to výška mesačných platieb nájom, plyn, elektrika a pod. 70,- Eur, splátka hypotéky 0,- Eur, splátky spotrebného úveru, leasing 145,- Eur, splátka kreditných kariet 0,- Eur. Ďalej z tohto osobného dotazníka vyplýva, že boli zistené a zaznamenané aj požiadavky a potreby klienta, jeho skúsenosti a znalosti týkajúce sa poskytovaných finančných služieb a finančnej situácie klienta s ohľadom na povahu finančných služieb s tým, že v prvom bode sa uvádza, že svojím podpisom potvrdil žiadateľ, že má skúsenosti a dostatočné znalosti o nasledovných finančných službách, a to kreditná karta, spotrebiteľský úver - nákup na splátky, poistenie schopnosti splácať úver. Ďalej žalobca ako žiadateľ potvrdil, že považuje svoju finančnú situáciu za primeranú požadovaným finančným službám a že disponuje dostatočnými finančnými zdrojmi na uhradenie svojich záväzkov vyplývajúcich z poskytovaných finančných služieb. Ďalej je tu uvedená informácia o RPMN a priemernej hodnote ročnej RPMN, ktorá je totožná s údajmi uvedenými v zmluve o spotrebiteľskom úvere ako aj v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere.

Na oboznámený osobný dotazník na pojednávaní v prejednávanej veci reagoval právny zástupca žalobcu, ktorý uviedol, že pokiaľ aj žalobca v uvedenom dotazníku zaškrtnol, že má skúsenosť s úverovými produktmi, resp. s kreditnou kartou, poukázal na to, že tento dotazník bol vyhotovený až po vyhotovení úverovej zmluvy. Zároveň poukázal na to, že žalobca podľa tohto dotazníka mal mať príjem 600,- Eur, mal mať výdavky 70,- Eur a 145,- Eur na splátky spotrebného úveru s tým, že ale zároveň ešte žalovaný mu poskytol riadny úver so splátkou 184,- Eur, k tomu ale treba pripočítať poplatky za správu úveru a poplatky za poistenie, čiže minimálne mal platiť zo svojho príjmu sumu 457,70 Eur, plus 10,- Eur na poplatky za správu úveru. Aj v tomto potom vidí zásadné porušenie povinnosti žalovaného ako veriteľa, a to § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch s tým, že je neprimerané nechať žalobcovi ako dlžníkovi sumu okolo 130,- Eur na živobytie, keď minimálna suma životného minima by sa pritom mala nechať na toto živobytie, a preto aj v tomto vidí rozpor konania žalovaného s § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

15. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3Csp/7/2017 súd zistil, že totožný žalobca ako v prejednávanej veci sa v konaní vedenom pod touto spisovou značkou žalobou doručenou súdu dňa 25.01.2017, voči spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany ako žalovanému domáhal určenia, že úverová zmluva zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá medzi žalobcom a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov a ďalej sa od žalovaného domáhal zaplata sumy 286,11 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania, keď žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa XX.XX.XXXX uzavrel úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 1.800,- Eur, pričom žalobca za poskytnutý úver celkovo zaplatil 2.086,11 Eur. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 3Csp/7/2017-63 zo dňa 17.05.2017, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 286,11 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 24.06.2017. Z pripojenej Zmluvy o hotovostnom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalovaný ako veriteľ uzavrel so žalobcom ako dlžníkom v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 1.800,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal uhradiť v 36 pravidelných mesačných splátkach po 73,- Eur.

16. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 4Csp/95/2017 súd zistil, že totožný žalobca ako v prejednávanej veci sa v konaní vedenom pod touto spisovou značkou žalobou doručenou súdu dňa 09.06.2017, voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., IČO: 35923130, so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok ako žalovanému domáhal zaplata sumy 1.623,11 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania, keď žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným dňa XX.XX.XXXX uzavrel zmluvu o poskytnutí pôžičky - zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver vo výške 3.000,- Eur, pričom žalobca za poskytnutý úver celkovo zaplatil 4.623,11 Eur. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 4Csp/95/2017-188 zo dňa 28.02.2018, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.619,88 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací rozsudkom č.k. 11Co/133/2018-236 zo dňa 27.09.2018 rozsudok okresného súdu potvrdil vo výroku, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.619,88 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a v závislom výroku o trovách konania a odmietol odvolanie voči výroku o zamietnutí vo zvyšnej časti. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.11.2018. Z pripojenej Zmluvy o poskytnutí pôžičky - zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalovaný ako veriteľ uzavrel so žalobcom ako dlžníkom v zmysle § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. zmluvu o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, na základe ktorej poskytol žalovaný žalobcovi úver vo výške 3.000,- Eur, ktorý sa žalobca zaviazal uhradiť v 60 pravidelných mesačných splátkach po 86,16 Eur.

17. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 5Csp/69/2018 súd zistil, že totožný žalobca ako v prejednávanej veci sa v konaní vedenom pod touto spisovou značkou žalobou doručenou súdu dňa 24.05.2018, voči spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany ako žalovanému domáhal zaplata sumy 731,56 Eur titulom vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady trov konania, keď žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu bola poskytnutá suma 132,74 Eur na kúpu DVD prehrávača, tento úver mal vrátiť v 6 splátkach po 25,13 Eur, pričom v bode 5. úverovej zmluvy bolo uvedené, že klient a spol. Home Credit Slovakia, a.s. obojstranným podpísaním úverovej zmluvy zároveň uzatvárajú aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty súčasne (na jednom formulárovom tlačive) s uvedenou zmluvou o úvere, keď žalobca použil kartu prvýkrát dňa XX.XX.XXXX, následne žalobca použil kartu ešte niekoľkokrát a celkovo vyčerpал 1.350,- Eur, pričom žalovanému zaplatil sumu 2.261,56 Eur. V predmetnej veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 5Csp/69/2018-60 zo dňa 09.11.2018, ktorým žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 731,56 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2018. Z pripojenej úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX bolo zistené, že žalobca a žalovaný dňa XX.XX.XXXX uzavreli úverovú zmluvu za účelom nákupu DVD prehrávača, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 132,74 Eur a žalobca sa zaviazal úver splácať za podmienok bližšie upravených. Z dôvodu riadneho splácania úveru mal byť žalobcovi poskytnutý revolvingový úver, ktorého platnosť žalovaný odvodzoval od úverovej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX s poukazom na úverové zmluvné

podmienky (Hlava 8. až 11.). V bode 5. úverovej zmluvy je malým a ťažko čitateľným písmom uvedené, že „klient a spol. Home Credit Slovakia, a.s. obojstranným podpísaním tejto zmluvy zároveň uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru s vydaním platobnej úverovej karty v zmysle a za podmienok ustanovení Hlavy 8, 9, 10 a 11 Úverových zmluvných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy, a to s úverovým rámcom 30.000,- Sk a pravidelnými mesačnými splátkami najmenej vo výške 1.200,-Sk“.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, (1) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

23. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

24. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

25. Podľa § 456 veta prvá Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

26. Podľa § 458 ods. 1, veta prvá Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

27. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

28. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

29. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

30. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

31. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

33. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

35. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

36. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>>, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150101>> sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

37. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

38. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti.

39. Na základe zisteného skutkového stavu a jeho právneho vyhodnotenia súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu o vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodná.

40. Je nesporné, že podanou žalobou žalobca žiadal vyplatiť sumu 531,07 Eur titulom bezdôvodného obohatenia. Nárok opieral o zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, ktorú mal uzatvorenú s právnym predchodcom žalovaného, spoločnosťou Cetelem Slovensko, a.s. a na základe ktorej čerpal revolvingový spotrebiteľský úver, ktorý následne splatil vrátane navýšenia o úrok a poplatky s tým, že následne zistil, že sa žalovaný, resp. právny predchodca žalovaného na jeho úkor bezdôvodne obohatil, keď poukazoval na postup právneho predchodcu žalovaného pri uzavretí revolvingovej zmluvy, nakoľko táto je zahrnutá do zmluvy o splátkovom úvere, teda dve zmluvy v jednej, výsledkom čoho bolo vnútenie produktu, o ktorý žalobca pri uzavretí úverovej zmluvy nemal záujem, čo žalobca považoval za nekalú obchodnú praktiku, ktorej neprináleží žiadna právna ochrana a z toho dôvodu považoval zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty za absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi, ako aj že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty trpí vadami, pre ktoré sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v obsiahlych písomných a ústnych vyjadreniach nepoprel uzavretie samotnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty s tým, že nárok žalobcu považoval za nedôvodný, poprel bezdôvodné obohatenie. Podľa žalovaného sa jednalo o platnú úverovú zmluvu, ktorá spĺňala zákonné požiadavky spotrebiteľských úverov.

41. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalovaného a žalobcom bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, ktorou sa právny predchodca žalovaného zaviazal poskytnúť žalobcovi ako dlžníkovi revolvingový úver s výškou úverového rámca 5.000,- Eur a aktuálnou výškou úverového rámca 600,- Eur a žalobca sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky právnomu predchodcovi žalovaného vrátiť v mesačných splátkach, ktorých výška bola určená ako min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur. Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 28,68 % ročne, RPMN 46,36 %. Je nesporné, že táto zmluva je svojím obsahom zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písmeno d) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na povahu strán týchto zmlúv, kde žalobca je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb a právny predchodca žalovaného bol podnikateľom v oblasti poskytovania úverov. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalovaného ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalobcom, ktorý je fyzickou osobou - nepodnikateľ (čo vyplýva z označenia žalobcu v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom príp. dátumom narodenia). Zároveň ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú uzavretú podľa § 14 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na túto zmluvu je teda potrebné prednostne aplikovať osobitný právny predpis, a to zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v neupravených otázkach Občiansky zákonník a Obchodný zákonník len tam, kde neodporuje občianskoprávnej úprave spotrebiteľských vzťahov.

42. Zároveň na daný právny vzťah súd aplikoval aj ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v účinnom znení. K tomuto súd uvádza, že § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj všetky ostatné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Hoci zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a právnym predchodcom žalovaného je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj za predpokladu, že by sa inak riadili normami obchodného práva. Z uvedeného zákonného ustanovenia (v znení účinnom od 01.04.2015) vyplýva, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení

Občianskeho zákonníka nielen na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale na posúdenie všetkých práv založených touto zmluvou, i keď ide o absolútny obchod. Súd poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3MCdo 14/2014, sp. zn. 8MCdo 13/2014), ktorý vyslovil, že § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Najvyšší súd SR v predmetných rozhodnutiach vyslovil, že aj keď toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, týkajúce sa tejto novely, a preto sa ich účinnosťou vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti tohto zákonného ustanovenia.

43. V prvom rade je potrebné uviesť, že súd má za preukázané platné uzatvorenie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Pokiaľ žalobca argumentoval tým, že mu bola predložená zmluva ako celok a ak chcel získať splátkový úver, potom musel takúto zmluvu akceptovať ako celok a podpisom zmluvy o spotrebiteľskom úvere vlastne uzatváral dva právne úkony - jednak samotnú zmluvu o splátkovom úvere a jednak zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, a teda postup, aký zvolil právny predchodca žalovaného pri uzavretí zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty vyvoláva podozrenie o účelovosti jeho správania, ktorého výsledkom bolo vnútenie produktu, o ktorý žalobca pri uzavretí úverovej zmluvy nemal záujem, čo žalobca považoval za nekalú obchodnú praktiku, ktorej neprináleží žiadna právna ochrana a z toho dôvodu považoval zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty za absolútne neplatnú pre jej rozpor s dobrými mravmi, súd sa s týmto názorom žalobcu nestotožnil. Súd predovšetkým poukazuje na to, že v bode 17. Úverovej zmluvy je uvedená podpisová doložka (podpisy zmluvných strán) vo vzťahu ku zmluve o spotrebiteľskom úvere (1. časť Úverovej zmluvy), v ktorej žalobca ako dlžník vyhlásil, že si zmluvu prečítal, porozumel jej a na znak súhlasu ju podpisuje. V bode 18. Úverovej zmluvy je uvedená podpisová doložka (podpisy zmluvných strán) vo vzťahu ku zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb (2. časť Úverovej zmluvy), v ktorej žalobca ako dlžník vyhlásil, že si zmluvu prečítal, porozumel jej a na znak súhlasu ju podpisuje. Neobstojí tak tvrdenie žalobcu o tom, že jedným podpisom uzatváral dva právne úkony - jednak samotnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a jednak zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Sám žalobca pritom vo svojej výpovedi uviedol, že návrh zmluvy mu bol doručený emailom, pričom on si všetky tieto dokumenty vytlačil, podpísal a následne ich potom zaslal poštou právnemu predchodcovi žalovaného. Žalobca tak mal možnosť sa s obsahom návrhu zmluvy oboznámiť doma, v domácom prostredí, resp. v žalobcom určenom prostredí podľa vlastnej úvahy, mal dostatok času na jej podpísanie, keďže časový úsek oboznámenia sa s obsahom úverovej zmluvy a príslušnými dokumentmi nebol nijako určený a žalobca mal možnosť ju prečítať a podpísať v čase podľa vlastnej úvahy. Neobstojí potom tvrdenie žalobcu o spôsobe uzatvárania zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a o vnútení produktu, o ktorý žalobca pri uzavretí úverovej zmluvy nemal záujem. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že predmetná zmluva zo dňa XX.XX.XXXX nebola prvou zmluvou o úvere, ktorú žalobca ako spotrebiteľ uzavrel, súd mal v konaní preukázané, že žalobca predtým, než uzavrel predmetnú zmluvu dňa XX.XX.XXXX, v minulosti uzavrel minimálne ďalšie tri zmluvy o úvere, pričom sám žalobca v osobnom dotazníku zo dňa XX.XX.XXXX svojím podpisom potvrdil, že má skúsenosti a dostatočné znalosti o spotrebiteľskom úvere, ako aj o kreditnej karte. Od žalobcu ako priemerného spotrebiteľa sa očakáva určitá miera opatrnosti. To, že si zmluvu riadne neprečítal, nemožno pričítať na ťarchu veriteľovi. Vykonaným dokazovaním tak súd nemal preukázané splnenie predpokladov pre posúdenie predmetnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty ako neplatnej pre rozpor s dobrými mravmi.

44. Súd teda ďalej pristúpil k preskúmaniu predmetnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z.z. a dal za pravdu žalobcovi, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa. Pokiaľ ide o údaj o RPMN, zmluva deklaruje RPMN vo výške 46,36 %. V tejto súvislosti žalobca argumentoval tým, že výpočet RPMN uvedený v zmluve nezohľadňuje sumu určenú na úhradu poistného, logicky potom RPMN po zahrnutí tejto platby bude vyššia ako v zmluve deklarovaná, žalobca pritom poistenie nežiadal, toto mu bolo poskytnuté bez toho, by mal oň záujem, pričom v čase záujmu o úver už nemal možnosť ovplyvniť obsah zmluvy a nemohol poistenie odmietnuť, nakoľko toto bolo vyznačené v zmluve pripravenej veriteľom, a preto suma platieb za poistné mala byť zahrnutá do

výpočtu celkovej čiastky aj RPMN. Žalovaný v tejto súvislosti argumentoval tým, že poplatok za poistenie nezahŕmal do celkových nákladov a do RPMN, nakoľko išlo o doplnkovú službu, ktorá nebola podmienkou uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom zo zmluvy vyplýva, že žalobca si poistenie zvolil. Žalovaný tiež poukázal na 3. časť zmluvy bod 1.6., podľa ktorého žalobca bol oprávnený poistenie kedykoľvek ukončiť a tiež že dlžník a veriteľ sa dohodli, že v prípade ak veriteľ nebude schopný preukázať získanie súhlasu dlžníka s poistením v súlade s § 48 ods. 4 a 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v platnom znení, dlžník nie je povinný platiť poplatok za poistenie a poistenie zaniká nezaplatením poplatku za poistenie.

45. Na účely zákona č. 129/2010 Z.z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z.). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok (§ 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z.) a ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 (§ 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

46. V nadväznosti na uvedené tak možno súhlasiť so žalovaným do tej miery, že poistenie v zásade ako doplnková služba k spotrebiteľskému úveru, sa nemá zahrnúť do celkových nákladov a RPMN, ak spotrebiteľ nemusí uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, t.j. pristúpenie k doplnkovej službe nie je podmienkou poskytnutia spotrebiteľského úveru. V prejednávanej veci súd na základe vykonaného dokazovania ohľadom dojednaní o poistení ako doplnkovej služby zistil, že poistenie medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté v 3. časti úverovej zmluvy, kde žalobca vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení uzavretými medzi právnym predchodcom žalovaného a poisťovňou Cardif Slovakia a.s. a s aktuálnymi všeobecnými poistnými podmienkami poisťovne Cardif Slovakia a.s., súhlasil s nimi a svojím podpisom vyjadril súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Z uvedeného zmluvného dojednaní ani z iných súčastí zmluvy však nevyplýva, že žalobca mal možnosť toto poistenie vopred odmietnuť, resp. uzatvoriť aj zmluvu bez poistenia. Ako sa ďalej v zmluve uvádza mal len možnosť uzatvorené poistenie kedykoľvek ukončiť (bez bližšej špecifikácie podmienok ukončenia). Je pritom zrejmé, že v danom prípade išlo o formulárový text zmluvy, ktorý pripravil právny predchodca žalovaného pre neurčitý počet spotrebiteľov a žalobca tak nemal možnosť do textu zmluvy zasiahnuť. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov, iných poplatkov priamo spojených s úverom a je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov. Zmyslom zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe údajov vie zistiť cenu úveru a porovnať s viacerými úvermi. Ak je výška RPMN v zmluve uvedená, ale v nesprávnej výške, je to v neprospech spotrebiteľa. Podľa názoru súdu uvedené poistné malo byť zahrnuté do RPMN a teda celkových nákladov spotrebiteľa, pretože nešlo o dobrovoľnú doplnkovú službu. Poistenie ako také malo právny predchodca žalovaného vopred predformulované v Zmluve, pričom v časti 3. Spoločné ustanovenia k Zmluve, sa nenachádza údaj o možnosti neuzavrieť toto poistenie. Z uvedeného možno len veľmi ťažko predpokladať, že žalobca, ktorému pri uzatváraní zmluvy ide predovšetkým o poskytnutie úveru venuje pozornosť uzavretiu poistnej zmluvy spôsobom ako prezentoval žalovaný. Informácie o poistení tvoria osobitnú písomnosť, ktorá obsahuje veľké množstvo informácií týkajúce sa rozsahu poistenia, poistnej čiastky, poistnej doby a podobne. Poistné ako také je podľa názoru súdu spotrebiteľovi nanútené, pretože žalovaný, ktorý sprostredkováva poistenie, má ekonomický záujem na takomto uzavretí poistnej zmluvy, pretože uvedené sprostredkovanie zrejme nerobí bezodplatne. Pokiaľ za takýchto okolností veriteľ so žalobcom uzavrel poistenie, mali byť náklady na poistenie zahrnuté do RPMN, čo preukázateľne neboli, preto údaj o RPMN v zmluve nie je uvedený správne a je uvedený v neprospech spotrebiteľa, pretože nezohľadňuje všetky náklady spotrebiteľa. V nadväznosti na uvedené tak súd s poukazom na § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka uzatvára, že v danom prípade poistenie malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN a celkovej čiastky splatnej žalobcom. Keďže právny predchodca žalovaného tak neurobil, zmluva obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa, v

dôsledku čoho je nutné poskytnutý revolvingový úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.).

47. Pokiaľ ide o namietanú absenciu údajov o dobe trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z.), súd sa v tomto smere stotožnil so žalovaným, keď zmluva riadne obsahovala údaj o dobe trvania zmluvy, a to v 2. časti zmluvy v bode 2.2., kde je uvedené, že zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je uzatvorená na dobu neurčitú.

48. Pokiaľ ide o žalobcom namietané neskúmanie bonity dlžníka a jeho schopnosti splácať úver, súd sa v tomto smere stotožnil so žalovaným, keď mal preukázané, že žalobca poskytol právnomu predchodcovi žalovaného potrebné údaje na posúdenie schopnosti splácať úver v podobe vyplnenia osobného dotazníka zo dňa XX.XX.XXXX, a teda podľa názoru súdu právny predchodca žalovaného skúmal bonitu žalobcu s odbornou starostlivosťou aj z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z.z.

49. Keďže súd vyhodnotil poskytnutý revolvingový úver za bezúročný a bez poplatkov, mal žalovaný nárok len na vrátenie právnomu predchodcom žalovaného poskytnutých finančných prostriedkov žalobcovi, teda len na vrátenie reálne poskytnutej istiny bez poplatkov, úrokov a sankcií. Žalobca na základe zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere vyčerpал celkovo sumu 900,- Eur a vrátil sumu 1.431,07 Eur, ktoré skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Vzhľadom na to tak v sume 531,07 Eur došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, nakoľko túto sumu mu, resp. jeho právnomu predchodcovi žalobca plnil bez právneho dôvodu. Súd tak žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 531,07 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Čo sa týka právneho titulu vydania bezdôvodného obohatenia, jeho právny základom je plnenie získané bez právneho dôvodu ako zákonný dôsledok - v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru - pretože v zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa.

50. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu vznikol nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. vo výške 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie

podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.